

ПРОФИЛИРАНА ХУМАНИТАРНА ГИМНАЗИЯ "ДАМЯН ДАМЯНОВ"
ГР. СЛИВЕН
УЛ. "ГРАФ ИГНАТИЕВ" № 3, ТЕЛ. 044 \ 66 31 76
e-mail: humgim_sliven@mail.bg

**ПО СЛУЧАЙ 18 ЯНУАРИ 2024 ГОДИНА –
89 ГОДИНИ ОТ РОЖДЕНИЕТО НА ДАМЯН ДАМЯНОВ
И ВЪВ ВРЪЗКА С ПАТРОННИЯ ПРАЗНИК НА ГИМНАЗИЯТА**

О Б Я В Я В А М Е:

I. УЧЕНИЧЕСКИ ЛИТЕРАТУРЕН КОНКУРС НА ТЕМА:

**„... О, ВЕК НА ТЕХНИКА И САМОТА,
ДОБРЕ, ЧЕ СИ ИЗМИСЛИЛ ТЕЛЕФОНА...“**

(„Гимназия Родина“, стихосбирка „Още съм жив“, Издателска къща „Христо Ботев“, 2005 г.)

Условия за участие:

В конкурса могат да участват ученици от IV до XII клас в следните жанрове и възрастови групи:

- 1) Първа възрастова група (IV, V, VI клас) – приказка, стихотворение, разказ;
- 2) Втора възрастова група (VII, VIII, IX клас) – приказка, стихотворение, разказ, есе;
- 3) Трета възрастова група (X, XI, XII клас) – стихотворение, разказ, есе.

Творбите за конкурса могат да бъдат до 3 (три) на брой с обем до 2 (две) стандартни страници, всяка с обозначени на нея три имена, клас, училище и телефон. Те могат да бъдат изпратени на хартиен носител или на електронен адрес на училището: phg_sliven@abv.bg. Срок за представяне на творбите: **05.01.2024 г.**

II. ЛИТЕРАТУРЕН КОНКУРС ЗА УЧИТЕЛИ НА ТЕМА:

**„КЪДЕ СИ ХУКНАЛО, ЧОВЕЧЕСТВО?
ДА ГОНИШ СВОЯ ЛУД ЖИВОТ?“**

(„Следобед – четири часът“, стихосбирка „Извървяното“, „Български писател“, 1985 г.)

Условия за участие:

В конкурса могат да участват учители творци. Жанровете могат да бъдат: стихотворение, разказ, есе, фрагмент, импресия. Творбите за конкурса могат да бъдат до 3 (три) на брой, с обем до 2 (две) стандартни страници, всяка с обозначени на нея три имена, адрес, телефон за връзка или електронен адрес. Те могат да бъдат изпратени на хартиен носител или на електронен адрес на училището: phg_sliven@abv.bg. Срок за представяне на творбите: **05.01.2024 г.**

**III. УЧЕНИЧЕСКИ КОНКУРС ЗА РИСУНКА, ГРАФИКА, КОЛАЖ ПО
СТИХОТВОРЕНИЕТО „ДЪЖД“ НА ДАМЯН ДАМЯНОВ**

–от стихосбирката „Да бяха хляб“, „Български писател“, 1977 г.

Условия за участие:

В конкурса могат да участват ученици от IV до XII клас. Класирането ще се извърши в посочените вече възрастови групи. Творбите за конкурса могат да бъдат до 3 (три) на брой, всяка с обозначени на нея три имена, клас, училище и телефон и следва да съдържат подходяща илюстрация на поетичния текст. Срок за представяне на творбите: **05.01.2024 г.**

**IV. УЧЕНИЧЕСКИ КОНКУРС ЗА ВИДЕОКЛИП НА ТЕМА:
„ПОЕЗИЯТА НА ДАМЯН ДАМЯНОВ”**

Условия за участие:

Всеки участник в конкурса може да представи един видеоклип с максимална продължителност до 3 минути. Във всеки клип авторът (авторите) могат да ползват отделна поетична творба на Дамян Дамянов по избор. Видеоклиповете следва да бъдат публикувани/споделени в сайта за споделяне на видеоклипове You tube, а линк към клипа, придружен от пряка информация за автора (авторите), както и координати за връзка с участника, трябва да бъдат изпратени на електронен адрес на ПХГ „Дамян Дамянов”: phg_sliven@abv.bg. Със заявяването на участие в конкурса всеки участник гарантира, че предоставеният от него видеоклип е авторски, не накърнява никакви права на потенциални трети страни и не нарушава никакви закони, вкл. Закона за авторско право и сродните му права. Участниците запазват авторските си права върху създадените видеоклипове, но с участието си в конкурса предоставят на организаторите правото да използват безвъзмездно видеоклиповете в бъдещата си дейност. В конкурса могат да участват ученици от всички български училища в страната и в чужбина. Срок за изпращане на линкове към видеоклиповете: **05.01.2024 г.**

**V. РЕЦИТАТОРСКИ КОНКУРСИ НА ТЕМА:
„МАГИЯТА НА ДАМЯНОВОТО СЛОВО”**

Условия за участие:

В конкурса имат право да участват ученици от IV до XII клас, разделени в три възрастови групи, както следва:

IV, V, VI клас – с изпълнение по избор от стихотворенията: „Звезди“; „Писмо“; „Чудо“.

VII, VIII, IX клас – с изпълнение по избор от стихотворенията: „Ботев“; „Огън в огнището“; „Приказка“.

X, XI, XII клас – с изпълнение по избор от стихотворенията: „Родина“; „Кратка песен през дългата нощ“; „Телефонен разговор със самотата“.

Текстовете на стихотворенията са приложени към обявата за конкурсите.

Рецитаторските конкурси ще се проведат в две категории: за изпълнение на запис и за живо изпълнение на 18.01.2024 г. Участниците могат да изпращат свои записани изпълнения до 15.01.2024 г. на електронната поща на гимназията: hulgim_sliven@abv.bg

Заявки за участие в присъствения рецитаторския конкурс се приемат до 15.01.2024 г.

Творбите, участващи в конкурсите, ще бъдат оценявани от компетентно жури.

Информация за победителите в конкурсите ще публикуваме своевременно в сайта на гимназията - www.hg.sliven.net.

ЗА КОНТАКТИ: Адрес: 8800, гр. Сливен, ул. „Граф Игнатиев” № 3, Профилирана хуманитарна гимназия „Дамян Дамянов”, тел.: 044 / 66 31 76, ел. адрес: phg_sliven@abv.bg

ЖЕЛАЕМ ВИ ЗДРАВЕ И ВДЪХНОВЕНА ТВОРЧЕСКА ДЕЙНОСТ!

СТИХОТВОРЕНИЕ
ЗА КОНКУРС ЗА РИСУНКА, ГРАФИКА, КОЛАЖ

ДЪЖД

Плющеше като бесен. Всичко мокро:
дърветата, паветата, града...
Вън всичко живо бягаше под покрив.
И само те стояха на дъжда.
Унесени. Отнесени. Немирни.
Два жарки лъча в мокрото кълбо.
По всяка вероятност безквартирни,
но приютени в своята любов.
Чадъра черен старчески разперил,
подминах ги, изгледах ги на кръв.
А тайно си въздъгнах: „Ах, до вчера
и мене ме валеше дъжд такъв!...“
Прибран на сухо горе в своята стая,
ги стрелнах през дъждовните стъкла:
две мокри птици гонеха трамвая,
бездомни, ала имащи безкрая...

... И от зениците ми заваля...

Дамян Дамянов

стихосбирка „Да бяха хляб“, изд. „Български писател“, 1977 г.

СТИХОТВОРЕНИЯ
ЗА КОНКУРС ЗА РЕЦИТАТОРСКО МАЙСТОРСТВО
„МАГИЯТА НА ДАМЯНОВОТО СЛОВО“
ПЪРВА ВЪЗРАСТОВА ГРУПА – IV, V, VI КЛАС

ПИСМО

Бих ти пратил писмо без адрес.
И аз знам, ще получиш писмото.
То ще стигне до тебе нощес
или днес, но ще стигне, защото
този вятър ту тих, ту свиреп,
тези птици с лъчи по крилата
са приятели с мен и със теб,
и по тях, и по тях ще го пратя.
Ако вятърът се умори,
ако птиците хвърлят писмото,
от ръцете на хора добри
то ще стигне до теб не защото
сме единствени хора в света,
не защото светът ни познава,
а защото, приел любовта,
от сърце на сърце я предава!

Дамян Дамянов

ЧУДО

Грозното момиче се събуди
малко по-красиво заранта.
Някакъв човек незнаен, чуден,
беше го прегръщал през нощта.
Грозното бе станало красиво,
тихо се усмихна на деня.
Не изми лицето си щастливо,
за да не измие и съня.

Дамян Дамянов

ЗВЕЗДИ

Накацах по едрите тополи
звезди като светулчици безчет.
Аз искам да ги преброя отдолу,
но стигам все до двадесет и пет.

Звезди, звезди... Вий всичките сте мои!
И мое е небето ви, нали?
Не, аз не съм старинен звездоброец,
ни в скута на жена ви бих свалил!

Обичам ви, защото все сте горе!
А ако бяхте близо до светът,
поетите и влюбените хора
къде в мечтите щяха да летят?

Дамян Дамянов

СТИХОТВОРЕНИЯ
ЗА КОНКУРС ЗА РЕЦИТАТОРСКО МАЙСТОРСТВО
„МАГИЯТА НА ДАМЯНОВОТО СЛОВО“
ВТОРА ВЪЗРАСТОВА ГРУПА – VII, VIII, IX КЛАС

БОТЕВ

Само поетът и лудият могат
само със двеста другари
голи да влязат във живия огън
и крепост с глава да събарят!

Само поетът и лудият дръзват
с юмрук да трошат вековете!
Българийо, майко, горд съм до сълзи,
че раждаш и „луди“ поети!

1971 г.
Дамян Дамянов

ОГЪН В ОГНИЩЕТО

Ако няма в огнището огън,
ако нямаш спокойния кът,
где ще идеш след толкоз тревоги?
Где нозете ти морни ще спрат?

Ех, огнище! Ех, роден мой пламък!
Ти гориш, ала все мълчешком!
Ти си стоплил студения камък
и от него направил си дом!...

Ако нямаше огън да тлее,
ти ще тръгнеш самин по света –
хорска обич навред ще те сгрее,
но огнището сменя ли тя?

1958 г.
Дамян Дамянов

ПРИКАЗКА

Заспиваше ли? Май че те събудих?
Прости ми, че дойдох при теб сега!
Душата ми се стяга до полуда
в прегръдките на своята тъга!...
Самичък съм, а тъй ми се говори...
Устата ми залепна да мълча.
Не ме пъди! Ще си отида скоро.
Аз дойдох тук на бурята с плача...
Ще седна до главата ти, ей тука
и ще ти кажа приказка една,
в която е положил зла поука
един мъдрец от древни времена:

„... Един разбойник цял живот се скитал
и нивга не се връщал у дома.
Вместо сърце, под ризата си скрито
той носил зла и кървава кама.
Предвардвал той замръкнаи кервани
и само денем криел своя нож.
Но ножът му от кръв ръжда не хванал!
Човекът като дявола бил лош.
Ала и той един път от умора
под слънцето на кръстопът заспал.
Подритвали го бързащите хора
и никой до главата му не спрял.
И само малко дрипаво момиче
лицето му покрило със листо,
Заплакал той – за първи път обичан.
Заплакал той, разбойникът! Защо?
Какво стопило туй сърце кораво,
не стоплено в живота никой път?
Една ръка накарала тогава
сълзи от кървав поглед да текат!
Една ръка, по-топла от огнище,
на главореза дала онова,
което той не би откупил с нищо –
ни с обир скъп, ни с рязана глава...“

Но ти заспа!... А тъй ми е студено! ...
Туй приказно момиче – где е то?
То стоплило разбойника, а мене
ти никога не стопли тъй! Защо?...

Дамян Дамянов

СТИХОТВОРЕНИЯ
ЗА КОНКУРС ЗА РЕЦИТАТОРСКО МАЙСТОРСТВО
„МАГИЯТА НА ДАМЯНОВОТО СЛОВО“
ТРЕТА ВЪЗРАСТОВА ГРУПА – X, XI, XII КЛАС

КРАТКА ПЕСЕН ПРЕЗ ДЪЛГАТА НОЩ

Отново черен мрак света затрупа.
Изви вихрушка яростна и зла.
Прозорецът ми с трясък се начупи
и звъннаха в сърцето ми стъкла...
И свети само моята цигара...
Къде си в бурята? С кого?... Не знам!
... О, нека тя и с друг да те завари –
в такава нощ е страшно да си сам!...

Дамян Дамянов

РОДИНА

Цял живот тя в мене ще тупти.
В моя стих... Но все ще ми се струва,
че за нея мой най-хубав стих
ще е туй, че тя ще съществува.
Тя ще бъде образът един,
в който всички образи са сбрани –
бялото лице на моя син,
черната могила на баща ми,
моят първи и последен час,
оня стих несътворен, но зреещ,
който ще създам навярно аз
най-правдиво, сливайки се с нея.

1974 г.

Дамян Дамянов

ТЕЛЕФОНЕН РАЗГОВОР СЪС САМОТАТА

За пръв път моят дом е тъй голям.
Като мазилка тихото се рони.
И аз, за да не бъда толкоз сам,
въртя съвсем наслука телефона.
Избирам някакъв невидим свят.
Гласът отсреща отговаря: „Грешка!“
Гласът е груб и рязък. Непознат.
И въпреки това е глас човешки.

- Здравейте – казвам.
- Ало, кой е там?
- Коя сте? – питам.
- Грешка! Затворете!
- Не, няма грешка, аз съм тъжен, сам.
- Какво ми влиза в работата? Спрете!
- Тук е светът! Светът говори с вас!

Във този век на самота и ужас
един добър, един човешки глас
е толкова очакван, толкоз нужен!
Жената от отсрещната земя
попива бавно дума подир дума.
И аз разбирам – също е сама.
И може би във своя дом безшумен,
тъй както мене чувала е тя
като мазилка здрачът как се рони.
О, век на техника и самота,
добре, че си измислил телефона.

Дамян Дамянов